

Pinus rigida

sosna smołowa

Północnoamerykański gatunek sosny, wprowadzony do uprawy w Europie już w XVIII wieku (Anglia), tworzący średniej wielkości drzewa osiągające do 25 metrów wysokości. Pokrój początkowo szerokostojkowy, z wiekiem raczej nieregularny, czasami gałęzie są ułożone wręcz chaotycznie. Pień i starsze konary pokryte są kępkami krótkich przyrostów (cecha charakterystyczna!). Kora ciemnobrązowa, głęboko spękana. Igły zebrane po trzy w pęczku, jasnozielone, do 10 cm długości. Szyszki siedzące, osadzone po kilka sztuk, osiągające do 8 cm długości i 5 cm średnicy. Po otwarciu przez wiele lat pozostające na drzewach. Gatunek o bardzo małych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący nawet na słabych, kamienistych glebach. Stanowisko do uprawy powinno być zdecydowanie słoneczne. Polecany szczególnie jako pionierski gatunek do zagospodarowywania miejsc zdegradowanych, np. hałd pokopalnianych, oraz silnie zindustrializowanych. W Polsce gatunek mrozoodporny.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Północno-wschodnia Ameryka Północna, głównie USA, do 1200 metrów n.p.m.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo

siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	nieregularny stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta roślina tolerancyjna
walory	odporność na zanieczyszczenia ozdobne szyszki/szyszkojagody ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
strefa	6a 5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;